

3. Prajicy: Přečo sy zastupil k nje-wobřezanym mužam a sy z nimi jědl?

4. Započawši pak Pětr powědaše jim po rjedže, prajo:

5. Ja modlach so w měsće Joppe, a widžach widženje we wuzběhnenju ducha: někajku nadobu zestupowacu, jako wulki rub, kotryž na štyrjoch rózkach z njebja so pušćeše, a přińdže hač ke mni.

6. Na njón pohladawši widžach a pónach štyrinohaki zemje a džiwinu, a wlaki a ptaki njebja.

7. Słyšach pak tež hlós, kiž mi praji: Wstań, Pětrje, zarěz a jěz!

8. Rjeknych pak: Nanihdy, Knježe, dokelž njeprawe a nječiste njeje ženje přišlo do mojeho rta.

9. Wotmolwi pak hlós druhi króc z njebja: Štož je Bóh wučisćil, njemjenuj ty njeprawe.

10. To pak sta so tři króc, a wzate bu wšitko zaso do njebja.

11. A hlej, hnydom stojachu tři mužowje w domje, w kotrymž běch, ke mni póslani z Caesareje.

12. Rjekny pak mi Duch, zo bych z nimi šol bjez dwělowanja. Přińdžechu pak ze mnu tež čile šesćo bratřa, a zastupichmy do domu (toho) muža.

13. Wupowěda pak nam, kak bě w swojim domje jandžela widžal, kiž stoješe a jemu praješe: Póscel do Joppy, a powolaj Symana, kotryž je přimjenowany Pětr,

14. Kotryž budže tebi słowa řečeć, přez kotrež budžeš zbóžny ty, a cyly twój dom.

15. Hdyž pak počach řečeć, padže Duch swjaty na nich, jako tež na nas w spočatku.

16. Dopomnich pak so na Knjezowe slovo, kotrež praješe: Jan drje je křćil z wodu, wy pak budžeće křćeni z Duchom swjatym. Mat. 3, 11; Mark. 1, 8; Luk. 3, 16; Jan. 1, 26; wyše 1, 5; niže 19, 4.

17. Hdyž tohodla Bóh jim tu samu hnadu da, jako tež nam, kotřiž smy wěрили do Knjeza Jězusa Khrystusa: što běch ja, zo bych móhl Bohu zwobarać?

18. To wuslyšawši womjelknychu, a khwalachu Boha, prajicy: Tak je Bóh tež pohanam rozkaće dal k žiwjenju.

19. ▲ tak čí, kotřiž běchu rozpjeršeni přez přesćehanje, kotrež so sta dla Šćěpana, překhodziču hač do Foenicije a Cypra a Antiochije, k nikomu slova njeřečicy, khiba k Židam samym.

20. Běchu pak tež někotři z nich mužowje Cypriscy a Cyrenejscy, kotřiž, hdyž do Antiochije přińdžechu, tež ke Grekskim řečachu, připowědujey Knjeza Jězusa.

21. A Knjezowa ruka běše z nimi, a wulka ličba wěriwych wobroći so ke Knjezej.

22. Přińdže pak powěsć wo tom k wušomaj cyrkwje, kotraž běše w Jeruzalemje; a póslachu Barnabasa hač do Antiochije.

23. Hdyž wón tam přińdže a hnadu Božu wohlada, zwjeseli so, a napominaše wšěch, zo bychy při wotmyslu wutroby zwostali w Knjezu,

24. Dokelž běše dobry muž a polny Ducha swjateho a wěry. A přiwdata bu wulka mnohosć Knjezej.

25. Woteńdže pak Barnabas do Tarsa, zo by Saula wupytal; a hdyž jeho nađeńdže, dowjedže (jeho) do Antiochije.

26. A přez cyle lěto zeńdžeštaj so tu w zhromadžiznje, a wučestaj wulku mnohosć, tak zo buchu wučownicy najprjedy w Antiochiji křesćenjo* mjenowani.

27. W tych dnjach pak přińdžechu z Jeruzalema profetowje do Antiochije.

28. ▲ wstanywši jedyn z nich z mjenom Agabus, woznamjenješe přez ducha, zo budže wulki hlód po wšej zemi, kotryž tež nasta pod Klaudiom.*

XI. 26. t. j. Khrystusowi. — 28. W lěće 45 w 4. lěće knježenja Klaudia běše po cylej Judeji wulki hlód.